

Heid Cat zondag 12 vr/antw 31b en 32b

Priester 1 de Christus 2 de christen

Gemeente,

U weet het beeld nog wel. Van de emmer water. Als iemand een emmer water over je hoofd kiept, dan wordt je hoofd nat, ja, maar je hele lichaam ook. Dat houdt je niet tegen.

Zo is dat ten aanzien van Jezus als de Christus en alle levende christenen. God heeft Zijn Zoon, Christus, gezalfd, overgoten met de Heilige Geest. Als Hoofd van Zijn Kerk. En dan kan het niet uitblijven: Zijn lichaam van ware gelovigen deelt ook in de zalving met de Heilige Geest. Die stroomt van Christus af over al Zijn leden. Zo Hoofd, zo lichaam.

Dat hebben we vorige keer gezien ten aanzien van het profeet zijn. Jezus, de Christus, gezalfd tot profeet. Om te belijden, te leren. Ons Gods weg en wil te leren. Daarvoor heeft Hij zelfs voor Pontius Pilatus beleden. En de christen wordt ook profeet. Gaat ook belijdend spreken. Het beeld van de Zoon gelijk.

1 de Christus

Vanavond gaan we zien ten aanzien van het priesterlijk ambt. Allereerst voor wat betreft de Christus. Jezus. Hij is door God gezalfd tot onze enige Priester. Dan denken we al gauw aan de Hebreënbrief in het Nieuwe Testament. Die in alle toonaarden erop wijst dat Jezus de Priester. De enige ware eeuwige Priester. De vervulling van alle priesters die in het Oude Testament er waren en over wie het boek Leviticus zovaak schrijft.

Als wij dat wat verkennen, dat woord priester, dan is er gelijk een ander woord dat zich aan ons opdringt: offer. Priester en offer horen bij elkaar. Alle dagen, alle keren als de priester de tabernakel inging had hij een offer bij zich. En dat offer sprak ergens van. Dat offer gaf aan: zonde is niet goed te maken met spijt hebben. Zonde, ja dat je iets kijkt wat eigenlijk niet hoort. Dat je zwijgt over God toen je had moeten spreken. Dat je in je gebed helemaal niet op God gericht bent. Dat je in gedachten uitviel. Dat maak je niet goed met spijt. Of met je voor te nemen: ik ga er beter op letten. Ja zelfs al zou je er wakker van liggen en je voornemen ik doe het nooit nooit meer, dat helpt niet, dat maakt het niet goed. Want voor de zonde eist God straf, de dood. Wie zondigt moet sterven. Is het leven niet meer waardig.

En daarom moest er geofferd worden. Nee, niet moest. Mocht. Er mocht een offer gebracht worden. In plaats van de dood van de Israeliet, de zondaar, mocht er een dier geslacht worden. Als offer. In plaats van de

zondaar. Dat offer was een enorm geschenk van God. In plaats van de dood van de zondaar mocht er volstaan worden, geruild worden, met een dier dat als offer gold.

Het woord offer geeft dus aan: er moet betaald worden, vergolden, gestraft. Maar niet de zondaar, maar dat dier mag daarvoor dienen. God geeft een dier in plaats van de zondaar.

Zo horen we het de Heere Jezus zeggen: Ik ben gekomen om Mijn ziel, leven, te geven tot losprijs, offer voor velen. God geeft een offer. En wat voor één. God geeft Zijn Eigen Zoon als offer. Gods geschenk. God wil zondaren sparen en vrijuit laten gaan door Zijn Eigen Zoon als offer te geven. Zo wil God dat. En Jezus is gekomen om de wil van Zijn Vader te doen. Vaders wil is Zijn hoogste doel en verlangen. Gehoorzaam aan Zijn Vader geeft Hij Zijn leven tot losprijs van velen.

In plaats van velen. Want de wet houdt ons vast. De wet die voldoening eist, die straf eist. De wet houdt ons in bewaring. Net zolang totdat de dood komt als cipier om ons naar de plaats van de straf te brengen. En Jezus is gekomen om Zich te laten vasthouden. Onder de wet. Te laten meenemen. Te laten vonnissen. De straf te dragen op Golgotha, de straf van de Godverlatenheid en de vervloeking, de straf van Gods toorn. De wet neemt Hem mee. Hij geeft Zich aan de wet. In plaats van velen.

In plaats van velen. Nee, niet in plaats van allen. Hij brengt Zijn leven als offer niet voor alle mensen. Wel voor velen. En het getal van die velen is nog niet vol. Want Hij wordt ons nog aangeboden. Wij kunnen er nog bij. Er is nog ruimte in Zijn offer. En ook ons wordt Hij aangeboden als offer, als losprijs. Laat Mij ook in uw plaats het offer zijn. Dan draag Ik de straf en u bent vrij.

Wie heeft er zo'n Priester nodig? Is dit de Zaligmaker die u nodig heeft? Omdat u vast gehouden word. Door de wet. Met al zijn beschuldigingen. Van al uw zonden. En met al zijn eisen. Strafeisen van hoogste straf. En ik ruk me daar niet uit los, ik krijg me er niet uit. Ik zal worden vastgehouden tot mijn dood toe en daarna het oordeel. Hem heb ik nodig. Christus, de Priester. Hij in mijn plaats. Hij onder de wet en ik eruit.

Weet u wat ik het zo mooie en rijke vind? Dat Jezus ook de Profeet is. De Profeet Die leert en onderwijst. Want ik zou dat nooit zien. Dat ik vast gehouden wordt door de wet. Ik ben er blind voor. Dat ik bewaard wordt voor het oordeel, ik vind het veel te zwaar aangezet en heb er ook geen last van. Dat ik een Priester ten offer nodig heb, het zal allemaal wel, maar ik kan best zonder.

Wie heeft er de Profeet nodig? Die de ogen opent. Die laat zien dat ik vastgehouden word. Die laat zien dat er een Priester is bij Wie nog plaats is. De Profeet brengt je tot de Priester. Als Profeet leidt Jezus je tot Hem als Priester. Om losgemaakt te worden, verlost, bevrijd. Hij voor mij en ik voor eeuwig vrij.

Weet u daarvan? Toen vond die wonderlijk ruil plaats. Toen Jezus als Profeet mij bracht tot Zichzelf als Priester, toen ik Hem in de armen nam en ik Hem in ontvangst nam: zo'n Zaligmaker heb ik nodig. Zo één, Die Priester is, Die Zichzelf ten offer geeft. Plaatsvervangend. Toen vond die wonderlijke zalige ruil plaats. Hij liet Zich binden door de wet, ik werd losgemaakt. Hij nam de vloek en straf der wet op zich en ik werd ervan ontheven. Hij werd door God veroordeeld en vervloekt en ik werd door God aangenomen en gezegend. Hij voor mij. Als offer in mijn plaats.

Kent u Hem? Hebt u Hem nodig gekregen? Anders zit u vast onder de wet en u komt er nooit uit. En u krijgt het nooit gedragen. O een mens die onverlost is. U, jij? Die wordt vastgehouden en straks voor eigen rekening gesteld. En merken: als God in het recht treedt en opstapelt alle ongerechtigheden, ik kan niet voor Hem bestaan....

Hij is gekomen om te dienen. Mij te dienen. Mij, schuldig zondaar. Mij, onwillige en vijandige zondaar. Die onder vloek een oordeel lag weg te zinken. Maar vijandig en onwillig was. Maar Hij had medelijden, Hij was met innerlijke ontferming bewogen. Hij is gekomen om te dienen, mij te dienen.

En nu is Hij de eeuwige Priester. Alle priesters van het Oude Testament die bleven maar offeren. Daar kwam geen eind aan. Elke dag weer. Het ene offer na het andere. Die offers van dieren waren het niet echt. Die waren een voorteken van dat ene offer dat komen zou. Van die ene Priester Die komen zou. En als die priesters die hielden een keer op met priester zijn. Vanwege hun leeftijd of vanwege hun overlijden. Maar Jezus de Priester Die is een eeuwige Priester. En Hij hoeft nooit meer te offeren. In de tempel bleef maar bedrijvigheid. Priesters bleven af en aan lopen en bleven maar bezig voor een volgende offer. Maar Priester Jezus is nu gezeten. Gezeten aan de rechterhand van God. Hij is in rust. Zijn offer is afdoende. En Hij leeft nu altijd om te bidden. Op grond van Zijn éne offer pleit Hij bij Zijn Vader voor allen die in dat offer begrepen zijn.

Hij treedt steeds tussenbeide bij de Vader. Als satan aanklaagt. Als satan aanvalt. Tot zonde verleidt. Als satan aanklaagt. O God, kijk nou eens, Uw kind zondigt. Uw kind moet gestraft worden. Uw kind heeft Uw toorn verdiend. En ik....ik laat me tot zonde verleiden. En ik....ik lig versuft neer. En ik....ik zie het niet eens en bid niet eens. Maar mijn Priester treedt

tussenbeide. Hij bidt: Vader, Ik gaf Mijzelf ten offer voor hem of haar. Het is verzoend, het is betaald. Het is voldaan. Ik wil dat haar geloof niet ophoudt. Ik wil dat hij ook zijn zal waar Ik ben. Die voor mij tussentreedt. Waarom Hij ook volkomen zaligmaakt.

Nergens kan Jezus mijn hart zo mee raken dan met Zijn Priester zijn. Wat krijg je Hem lief. Hij, Die Zich gaf. In mijn plaats. Zich aan de wet aanbod. Om mij te verlossen. Hij voor mij. vijandig, schuldig. En toch: Hij gaf Zichzelf voor mij. Liefde, liefde was het eindeloos groot. En wat mag ik Hem liefhebben. Omdat Hij mij eerst heeft liefgehad. Juist als Priester is Hij mij zo lief geworden. Om wat Hij deed. Om wat Hij geeft. Om voor wie het deed. Want u dan die gelooft is Christus dierbaar.

Zo Hoofd, zo lichaam. Om dit werk te doen en te kunnen volbrengen heeft de Vader Zijn Zoon gezalfd, overgoten met de Heilige Geest. En zo Hoofd, zo lichaam. Dat priesterlijke vloeit vanaf het Hoofd op alle leden van het lichaam. Iedereen die in de Priester zijn of haar behoud vond, word Zijn beeld gelijkvormig en ook ene priester.

Dat zegt ook Mattheus 20:28 gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden maar om te dienen. Gelijk, net zoals mijn discipelen dus. Zoals Ik gediend heb, zullen ook Mijn discipelen dienen. En we hebben gezien dat dat dienen uit twee elementen bestaat. Allereerst dat Jezus de wil van Zijn Vader deed. Waarom gaf Jezus Zichzelf ten offer aan het kruis? Omdat het de wil van Zijn Vader was. Jezus heeft in de eeuwigheid gezegd: ja Vader Ik kom om Uw wil te doen. Om U te dienen.

En het tweede element zagen wij in het dienen. Jezus deed het uit innerlijke ontferming met verlorenen, zondaren. Bewogen met onze ellende en verlorenheid. Jezus hoefde het niet voor Zichzelf te doen. Hij was al in de hemel. Hij was al Gods Zoon, van eeuwigheid in de schoot van Zijn Vader. Hij had om zo te zeggen Zelf niks meer te winnen. Hij deed het niet voor Zichzelf maar puur vanuit bewogenheid met anderen om hen te redden, hen te dienen.

2 de christen

Dus: een offer voor God en dienst aan mensen.

Zo Hoofd, zo lichaam. Jezus het Hoofd, Hij diende puur om de wil van Zijn Vader te doen. Dat pakt de catechismus op als die zegt: dat ik mijzelf tot een levend dankoffer Hem offer. Zijn beeld gelijkvormig.

Dat zorgt ervoor dat mijn leven met God puur uit dankbaarheid is. Ik hoef God niet te dienen om er zelf beter van te worden. Om zelf me

aanvaardbaar voor God te maken. Om in aanmerking te komen voor de genade. Verlost ben ik al, vrijgekocht ben ik al. Zekerheid van de hemel heb ik al. Dankzij Christus mijn Priester. Ik dien God puur uit dankbaarheid. Een dankoffer. En daarom zo vurig en brandend en gewillig. Zo gewillig als Jezus was om de opdracht van Zijn Vader te doen, zo gewillig als de engelen in de hemel zijn. God dienen, mijzelf opofferen als dankoffer. Er zijn er geweest die het dienen van God zo'n voorrecht vonden dat toen zij bedreigd werden met gevangenneming, met marteling, met een strafkamp, met de dood zeiden: dat heb ik er graag voor over. Ik heb God zolang mogen dienen, dat is het wel waard. God zalft Zijn Zoon end at druipt ook in Zijn lichaam. God zalft Zijn Zoon en Zijn lichaam druipt het ook binnen.

Zonder oogmerk voor mijzelf. Zonder traagheid. Zonder bijbedoelingen. Zo God danken! Priesterlijk. Zo puur, zo zuiver God dienen.

Daar komt gauw de klad in. Dat heldere water vervuild snel. Zoals het water van de Rijn vervuild. Dan stroomt er traagheid in, en angst zodat ik denk laat ik maar wat op mijn tellen passen, en onzuiver bedoelingen van menseneer en hoogmoed. Waar is het water het zuiverste? Dichtbij de Bron. Dichtbij Christus. Levend vanuit Hem Die Zichzelf vrijwillig gaf voor mij.

We zien ook dat dat leven als priester op God gericht is. Mijzelf hem opoffere. Zoals Jezus allereerst de wil van Zijn Vader deed en op Hem gericht was. Zo maakt Christus de christen allereerst op God gericht. Op Zijn wil en op Zijn eer. Wij zijn vaak geneigd om van dingen te denken: ik moet er wel het nut van inzien. Als ik er niemand kwaad mee doe en niemand heeft er wat aan, waarom zou ik het dan laten of doen? Maar het gaat allereerst om God. Om Zijn eer. Mc Cheyne was ongetrouwd. Woonde alleen. Hij zong elke ochtend een half uur of uur Psalmen. Wie had daar wat aan? Niemand hoorde het. Hij deed het voor God. Al zou niemand er iets aan hebben, het was om God te verheerlijken. Het gaat om Gods wil. Neem de hoofdbedekking van meisjes en vrouwen in de kerkdienst. Wie heeft daar wat aan? Wie help je daarmee? En wat heb je er zelf aan? Heeft het dan wel nut? Maar het gaat om God. Om Hem te behagen door Zijn wil te doen. God zalft Zijn Zoon en Zijn lichaam druipt het ook binnen.

Een christen leeft voor God. Puur voor Hem. Om Hem te verheerlijken. Daar komt al gauw de klad in. Dat heldere water vervuild. En ik wil er het nut van inzien en ik moet er wel wat hebben of een ander. Dicht bij de Bron is het water het zuiverste. Dichtbij Christus, Die voor Zijn God leefde en Zijn wil deed.

Een derde punt zien we als we lezen: dat ik mijzelf tot levend dankoffer Hem offere. Mijzelf. Niet: iets van mijzelf. Iets van mijn leven, van

mijn tijd, mijn geld, mijn vrijetijd iets daarvan daar wil ik God wel mee dienen. Nee: mijzelf. Je doet jezelf in de collectezak, weet u nog van dankdagmorgen? De Heere Jezus stelde Zich voor Zijn Vader en zei: Ik kom o God om Uw wil te doen. Zegt U het maar. Ik ben bereid Mijzelf te geven.

Toen God Abraham riep, toen zei Abraham: zie hier ben ik. Neem mij maar. Mijn tijd, mijn geld, mijn leven, mijn beroepskeus, mijn vrijetijdsinvulling, mijn avondbesteding. Mijn ogen, mijn oren, mijn handen, mijn voeten, mijn mond: zie hier ben ik. Dat is priester zijn. God zalft Zijn Zoon en het druipt ook Zijn lichaam binnen. Toen God zei, Abraham, geef Mij dan uw zoon, uw enige dien gij liefhebt, toen ging Abraham. Priesterlijk bereid.

Daar komt al gauw de klad in. Allerlei bezwaren en stremmingen. Allerlei ja-maars en grenzen en beperkingen die wij aan willen brengen en waar we voor terugdeinzen. Dichtbij de Bron is het water helderste. Het puurste. Dichtbij Hem Die Zichzelf gaf, onvoorwaardelijk aan de wil van Zijn Vader.

We zagen een tweede element bij Jezus als Priester. Hij was gekomen om te dienen. Hij was bewogen met zondaren. Dat zei Jezus tegen Zijn discipelen toen die bezig waren met de vraag en hun verlangen wie het beste plaatsje zou krijgen in Gods rijk. Wie het verste zou komen, de ereplaats zou krijgen. Zoals een mens er mee bezig kan zijn om zo ver mogelijk te komen, ereplaatsen te krijgen, zoveel mogelijk te verdienen. En je dient jezelf. J eigen eer, naam, positie.

Maar Ik ben gekomen om te dienen. Met het oog op het behoud van anderen. Zo Hoofd zo lichaam. Zo Christus, zo de christen.

Dat houdt drie dingen in, drie lijnen trekken we. Allereerst oog en hart voor de nood van onze naaste. Lichamelijke nood, psychische nood, sociale nood. Op de plaats we je leeft en gesteld bent. In je familie, tussen je klasgenoten, je collega's. Met oog en hart voor mensen in nood, die het moeilijk hebben.

Als je over de snelweg rijdt dan kun je niet stoppen. Je maakt vaart en wilt zo gauw mogelijk op je bestemming zijn. Als je op een vrije dag binnendoor rijdt dan kun je nog eens even om je heen kijken en onderweg stoppen. Kijk, hoe leef ik? Als op de snelweg? Mijn doelen moeten gehaald worden, mijn targets moeten bereikt worden en verder heb ik weinig tijd om om me heen te kijken naar anderen. Of rijdt ik binnendoor? Ik kan nog eens om me heen kijken of anderen mijn hulp nodig hebben. Hoe anderen het maken. Gods koninkrijk is breder dan mijn projecten en mijn doelstellingen.

God heeft de Christus gezalft, Hij zalft al Zijn christenen met de Geest van barmhartigheid en open oor, oog en hart voor mensen om mij heen. Als je zo in je werk staat, in je omgeving staat, dat maakt verschil.

Ten tweede de bewogenheid met medemensen wetend dat zij ook een ziel hebben. Daarom was Jezus zo bewogen over de schare: schapen die geen herder hadden waren het. En die zijn een makkelijke prooi voor een roofdier. Hoeveel mensen zie ik niet, weet ik niet van, die zijn als schapen zonder Herder? O, dat mensen met wie ik elke dag omga Jezus niet kennen. En zovelen in Nederland en in de wereld.

Zou mij dat niet iets gaan doen als ik christen ben? Gezalft vanuit Christus? Hudson Taylor kwam uit de kerk en dacht aan China. Die miljoenen daar die leefden en stierven in duisternis. Hij liep naar buiten en keer de kant op waar China lag. O al die mensen daar die God niet kennen.

God heeft de Christus gezalft, Hij zalft al Zijn christenen met de Geest van bewogenheid. Voor zielen die verloren dreigen te gaan. Dat merken je kinderen, je collega's, je leeftijdgenoten.

En de derde lijn is de bewogenheid met mensen die je haten. Zoals Jezus bewogen was en kwam om zondaren te dienen die Hem haatten, Hem wegschreeuwden, Hem kruisigen zouden. God heeft Christus gezalft met de Geest van liefde voor vijanden en Hij zalft er al Zijn christenen mee. Bid voor hen die u haten, zegent hen die u vervloeken, doe wel aan hen die u vervolgen.

Zo Hoofd, zo lichaam. Vorige keer eindigden we met het beeld van de stroomcentrale buiten het stadje in de bergen. Waardoor in de huisjes licht scheen en iedereen de stad kon zien. Ja, zo'n christen, zo'n gemeente is een stad op een berg. Die leeft vanuit Christus. Een open verbinding heeft met Hem, Die haar heeft liefgehad.

O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk, een stad op een berg waar licht schijnt.

Amen